

288

1721. Φιρμάνιον Ματίου, σ. 'Αχμέτ Γ', περὶ τρόπου πληρωμῆς φόρων τῆς νήσου Σύμης,
μνημ. ἐν 252, σ. 365. 'Εδ. ἐν 370, σ. 334–335.

289

1721. Γράμμα π.Κ. 'Ιερεμίου Γ', περὶ λύσεως ζητημάτων κληρον. δικαίου,
ἐν 70, Α' σ. 146–148 καὶ ἐν 63, σ. 8–19. Πρβλ. 275, σ. 736–740.

(α') — Πατρὸς ἡ μητρὸς ἐπὶ ἐνὶ παιδὶ ἀποθανόντων, εἴτα ἀποθάνῃ καὶ τὸ παιδίον ἀνήλικον καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς αὔξησιν ἡλικίας, τότε γίνεται ἡ τριμοιρία καὶ τὸ μὲν ἐν μέρος δίδεται εἰς τὴν θανίν καὶ τὰ μημόσυνα τοῦ ἀποιχομένου, τὸ δὲ ἔτερον μέρος λαμβάνει τὸ ζῶν μέρος ἐκ τοῦ ἀνδρογύνου, ὁ πατὴρ τυχὸν ἡ μήτηρ, καὶ τὸ ἄλλο ὁ πάππος ἡ μάμη τοῦ θανόντος παιδίου. "Οταν δὲ πατὴρ ἡ μήτηρ ἀποθάνῃ ἐπὶ παιδί, καὶ τὸ παιδίον αὐξηθὲν καὶ ἐλθὼν εἰς νόμου ἡλικίαν καὶ γενόμενον χρόνων δεκατεσσάρων, ἀποθάνῃ, τηνικαῦτα τριμοιρίαν οὐ δεῖ γίνεσθαι· ἀλλὰ τὸ ζῶν μέρος, πατὴρ εἰς τύχοι, ἡ μήτηρ, κληρονομεῖ τὸ τεθνηκός παιδίον.

(β') — Μητρὸς δὲ ἀποθανούσης ἐπὶ παιδῶν, αἱ ποὺς τῇ γυναικᾳ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς πρὸ γάμου δωρεὰὶ κληρονομία γίνεται τοῦ παιδός, μετὰ τῆς λοιπῆς μητρικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

(γ') — Εἴτα καὶ τοῦ παιδός θανόντος ἀνηλίκου ἡ ἐιηλίκου, οἱ κληρονόμοι ἐκείνου, ὡς ἀνωτέρῳ διείληπται, κληρονόμοισι πάντα. Τογέατε δὲ τοῦ τεθνεώτος μὴ δύτωρ, πατρὸς δηλοφότι ἡ μητρὸς, ἡ πατέρου, ἡ μάμης, ἡ καὶ προκάτου καὶ ποσιμάμης, τότε τριμοιρία οὐ γίνεται, ἀλλ' οἱ πλησιέστεροι καὶ οἱ ἐγγύτεσσι συγγενεῖς κληρονόμοι γίνονται.

(δ') — 'Ο δὲ ἀνήρ, θανούσης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, οὐ ἐπιστρέφει οὐδὲ ἀποδίδοσιν ἀς παρ' ἐκείνης ἔφθη λαβὼν πρὸ γάμου δωρεάς.

(ε') — Πατρὸς δὲ ἀποθανόντος ἐπὶ παιδί, εἴτα καὶ τοῦ παιδός θανόντος καὶ τριμοιρίας γενομένης, ἡ γυνὴ οὐ λαμβάνει ἅπερ ἐδωρήσατο πρὸ γάμου τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα, τὰ παρ' αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς δωρηθέντα πρὸ γάμου, συναριθμοῦνται μετὰ τῆς λοιπῆς ἐκείνου περιουσίας. Καὶ τριμοιρίας γενομένης, τὸ μὲν ἐν μέρος δίδοται εἰς τὸν θάνατον καὶ τὰ μημόσυνα τῶν ἀποιχομένων, τὸ δὲ ἔτερον μέρος λαμβάνει ἡ γυνὴ, ἡ καὶ μήτηρ, δηλονότι, τοῦ καταλειφθέντος ἐκείνου παιδίον . . .».

290

1721. Φιρμάνιον ρυθμίζον τὰς σχέσεις φράγκων καὶ ραγιάδων τῆς νήσου Νάξου,
ἐν 146, σ. 80–83.

291

1721. Φιρμάνιον τῆς 21 Οκτ. περὶ ἀπαγορεύσεως συνάψεως τετάρτου γάμου μεταξὺ χριστιανῶν, μέσω τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν,
ἐν 32, σ. 153–154.

